

UZASADNIENIE

Stosownie do treści art. 45 § 1 kw w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 maja 2017 r., karalność wykroczenia ustawała, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustawała z upływem 2 lat od popełnienia czynu.

Ustawą z dnia 23 marca 2017 roku – o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U 2017 poz. 966), która w tej materii weszła w życie z dniem 1 czerwca 2017 roku, przywoływane wyżej brzmienie art. 45 § 1 kw zostało znowelizowane. Od 1 czerwca 2017 roku przepis ten stanowi, że karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od zakończenia tego okresu.

Przy badaniu, która “ wersja ” przepisu art. 45 § 1 kw winna mieć zastosowanie w niniejszej sprawie, należało mieć na uwadze treść art. 6 przywołanej powyżej ustawy nowelizującej, wedle której do czynów popełnionych przed dniem jej wejścia w życie, stosuje się przepisy o przedawnieniu zawarte kodeksie wykroczeń w brzmieniu nadanym tą ustawą, chyba, że termin przedawnienia już upłynął.

Zaskarżonym wyrokiem czas popełnienia czynu przypisanego obwinionej określono na 13 maja 2015 roku. Oznacza to, że do przedawnienia karalności doszło z dniem 13 maja 2017 roku, a więc jeszcze przed dniem wejścia w życie nowelizacji art. 45 § 1 kw. Tym samym czynu tego nie mogły objąć “ nowe ” przepisy, wydłużające czas przedawnienia karalności wykroczeń. Skoro termin przedawnienia karalności upłynął przed datą wejścia w życie

nowelizacji, należało stosować w przepis art. 45 § 1 kw w brzmieniu sprzed tej nowelizacji.

Stosownie do treści art. 104 § 1 pkt 7 kpk w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 kpw, sąd odwoławczy uchyla na posiedzeniu zaskarżone orzeczenie, niezależnie od granic zaskarżenia, podniesionych zarzutów i wpływu uchybienia na treść orzeczenia, jeżeli w sprawie doszło do przedawnienia karalności wykroczenia. Mając to na uwadze, należało orzec jak w wyroku sadu odwoławczego.

Kosztami sądowymi, stosownie do treści art. 118 § 2 kpw, należało obciążyć Skarb Państwa.